

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Bogăția nu este fericire.

Rezultatele materiale în vieața unui om nu înseamnă și rezultate sufletești. De multe ori Dumnezeu, chiar la cei mai nemerituoși le dă succese financiare, întreprinderi roditoare, posturi bănoase.

Acești oameni să nu se încreadă, să nu gândească că n'au de ce să muncească, că deacum înainte în pace și în belșug vor trăi. Căci, dacă în râvna după avere, au desocotit legile dumnezeiești, au uilat că au și suflet, nu vor avea acea îndesțulare sufletească care ar da farmec averii câștigate în muncă cinstită, coresponzătoare poruncii dumnezeiești.

Acestor oameni le spune Evanghelia: „Nebune,

întru această noapte vor să ceară sufletul tău delatine, dară cele ce ai gătit ale cui vor fi?” Acest cuget le cauzează nopți nedormite și le otrăvește toate plăcerile. Ei știu prea bine, că judecata Domnului nu se poate cumpăra nici cu toate comoarele lumii. Știu și aceea, că judecății aceste nu se pot ascunde, fiind aceasta bazată pe atotștiința dumnezeiască, înaintea căreia nu este secret, care toate cugetele ascunse, sentimentele păcătoase și intențiile rele le-a văzut. Și de aceea este amară vieața lor, deși se crede despre ei că vâslesc în apele fericirii.

Să nu-i invidiem! Să nu pronunțăm cuvinte slabe

și inutile, fiecare ofenză la demnitatea dumnezeiască. Căci Dumnezeu știe foarte bine pentru ce dă unuia un bun, pe care l-a negat altuia și de multe ori ce noi socotim de bine, este începutul pieririi. Și ce ne-ar folosi, dacă am câștiga toate bogățiile pământului, dacă am avea toate comoarele și toate plăcerile lui, iar sufletul nostru ar fi cel mai sărac, îmbrăcat în zdrențele murdare ale păcatului, bolnav de lepra patimilor și străin de harul sfințitor a lui Dumnezeu?! Așa că astfel de bogăție pământească, astfel de vieață fericită nu vă doriți!

I. B.

Sfânta Mica Tereza de Pruncul Isus. Dorul de desăvârșire.

Rămâi uimit când adâncești viața Sfintei Mica Tereza.

E atâta dor de cer! Acolo e toată fericirea! Cei din jurul ei o aud cu surprindere și amărăciune când spune: „mamă, aș vrea să mori cât mai curând, ca să te bucuri de cer!”

Dar pentru ca să te bucuri de cer, trebuie se fii desăvârșit, și tot dorul Ei e de a se desăvârși.

*

Pe cât de sociabilă e când e mică, că n'are răbdare să rămână singură și plânge într'una când cineva pleacă de lângă dânsa și de abia așteaptă să se întoarcă cine s'a dus, pe atât, mai târziu se va dori singură, se va grăbi să se zăvorească între zidurile mănăstirii spre a fi cât mai aproape de Domnul, spre a-l sluji cu cel mai aprig zel.

Cât îi iubia micuța Tereza pe cei din preajma ei! Nu voia să-și supere părinții cu nimic; gândul de a-i fi supărat o neliniștea amarnic. Doria să nu se deslipească de ai ei câtuș de pușin, de aceea era gata să îndure totul; astfel cu mare greutate, dânsa care era așa de vioae, a căpătat permisiunea să rămână în odaia în care sora cea mai mare dădea lecții Celinei, surioară mai mare decât dânsa numai cu trei ani și mica ei prietenă nedespărțită, făgăduind că va sta liniștită. Li dădu și ei să facă ceva: să înșire niște mărgele pe un

fir de ață, să coase niște bucațele de stofă. Micuța Tereza se așeză într-o băncuță fără să îndrăznească să se miște. Nu zice nimic când îi scapă ața din ac, dar lacrimi mari îi trădează durerea, și ele cad mereu făcute până ce sora cea mare observând o mângăie, înfirându-i iarăș acul.

Învățase să se înfrâneze. De mică a fost deprinsă cu pietatea. Cu câtă ușurință își unia mânuțele pentru rugăciune de îndată ce-și deschidea ochii, dimineața. Cât îi plăcea să se roage! Ca florile cari din instinct se întorc spre lumină așa Tereza își îndreptă inima mereu spre cer.

Prietenia nu-i sugera decât conversații spirituale. Celina o întrebă într'o zi: cum se poate ca Bunul Dumnezeu să fie într'o bucățică așa de mică de oștie?

Tereza îi răspunse: nu-i de mirat, pentru că El e Atotputernicul.

— Ce înseamnă să fii Atotputernicul?

— E să faci tot ce voiești! Și mama și surorile rămăseră minunate la auzul acestor răspunsuri spontane, cu atât mai surprinzătoare cu cât ele nu-și aminteau să-i fi spus vreodată așa ceva.

Dar ce educativ e pentru noi setea de desăvârșire a Sfintei Mica Tereza! Ce mult a ajutat-o mama! Câte „deprinderi” nu i-a dat? Să nu cadă în

ispită, să expieze greșelile făcute, să-și întărească voința, să câștige mereu haruri, să-și înflorească mereu sufletul sub presiunea sevei rodnice ce ține viu sufletul: *credința*, să nu vrea să facă decât binele. Se recomandă temperarea egoismului prin câte o mică jertfă în lucrurile ce sunt îngăduite, căci cu atât se întărește puterea noastră de a combate cele neingăduite. Așa de pildă, un copil se înfrânează de a răspunde părinților când aceștia îl ceartă, se supune îndată când i se cere câte ceva; își împarte cu prietenii ori cu săracii dulcișoriile ce i se dăruiesc, știe să spună un cuvânt amabil celui care e mâhnit, își pune în minte să nu-și întoarcă capul la biserică, cedează fraților, surorilor, camarazilor ca nu numai el să comande și să aibă dreptate întotdeauna. Să nu fie leneș, să fie la timp la îndatoririle sale, să nu murmure, să iubiască curăția, să fie rezervat, să-și înfrâneze gura, să nu-i placă minciuna, să iubească umilința, să nu fie vanitos, orgolios, să nu fie crud, invidios.

Acestea sunt deprinderile (practica) pe care mereu le face copilul de vrea să dobândească virtuți. La acestea se îndemnau una pe alta Tereza cu surioara sa Celina și la câte încă altele, dăruindu-le pe toate pruncușorului Isus. Li se dăduse un rozariu anumit în care fiecare mărgea se putea mișca și separa de cealaltă, pentru a putea nota un sacrificiu.

... Și Sfânta micuța Tereza nu-și lăsa rozariul din mână: toată ziua trăgea mărgeluțele.

O. C.

Te 'nalță suflete căzut!...

Târât de patimi, ca un laș, și dus ca orbul, te-ai lăsat
Să cazi ... să zaci învins, pierdut în lumea negrului
[păcat!...

O, într'al omenirii cuib se sbat puhoai, ne'ncetat
Se sfarmă tronuri, împărați de care lumea și-a uitat ...
Și cad popore 'ntregi în lanț și mii de ani robesc
[din greu.

Dar își revin ... și 'mbărbătați, răstoarnă falnicul trofeu
Și sfarmă jugul blestemat, clădit de-un neam flă-
[mând, barbar!
S'aud cântări, și'n murmur sfânt, se'nalță jertfe pe
[altar ...

Tu suflete căzut ești doară într'a dușmanului robire.
Și până când mai poți să stai, nepăsător, în amorțire?
S'or stringe lanțuri și mai grea ți-o fi 'ncercarea mai
[târziu,

Când ruga ta, fierbinte mult, va fi un strigăt în pustiu.

Popoare 'ntregi, de-atâtea ori, sau desrobot și au învins
Dușmanul, căci puterea lui, dela o vreme tot s'a stins.
Dușmanul lui, un alt popor, n'a fost creat dintr'nceput.
Un spirit nu-l asemena c'o mână searbădă de lut!...
Te'nalță suflete căzut, te'nalță astăzi din păcat,
Spre Dumnezeu îndreaptă rugi, căci tu porunca i-ai
[călcat.

El te-a trimis ca să-l mărești, vărsând asupra-ți al
[său har,

Și care-i jertfa ce-o depui pe-al cerului măreț altar?..

P. Murgeanu.

Proces Verbal

dresat azi 21 Oct. 1934 cu
ocazia șinerii ședinței Agrului
în Bărsana.

Ședința se deschide cu „Im-
părate Ceresc,” cântat, de co-
rul bisericesc; iar după acesta
cuvântul de deschidere îl ia
M. O. Dl. Protopop Mihail Ho-
tea, fiind de față mult popor în
frunte cu intelectualii: dna pro-
topop Hotea, dnii P. Lenghel,
V. Ardeleanu, D. Ivanciuc și I.
Bodnar. După Dl. Protopop, Dl.
P. Lenghel, președintele comi-
tetului parohial al Agrului
Bărsana, luând cuvântul ține o
interesantă și instructivă confe-
rință, despre viața și minunile
sfintei Terezia. Cu multă perspi-
cacitate și cu o bogăție de cu-
vinte, ne desfășoară înaintea
ochilor, episoadele cele mai
însemnate din viața sf. Tereza,
reușind să redea un tablou viu
a celei ce prin mijlocirea ei fă-
cea ca să cadă pe pământ
ploaie de trandafiri.

Urmează conferința Dlui
Ioan Bodnar, care vorbește cu
o apreciată argumentare despre
necesitatea Cultului Inimii lui
Isus și Rozariul Maicei Dom-
nului în viața spirituală.

Dl. Bodnar își termină con-
ferința insistând ca să se in-
scrie pentru practicarea acestor
culte cât mai mulți credincioși
posibil, îndeplinind în acest caz

și o mai mare activitate de membri ai Agrului.

După aceasta Dl. Protopop face închiderea ședinței, sfătuind părinții să fie exemplu viu de credință și indemn pentru copiii lor, în orice faptă caritativă și mai ales în cinstirea sf. Terezii și practicarea Roziarului și Cultul Inimii.

Ca încheiere se cântă de către cor „Cuvine-se cu ade-vărat.”

Secretar :

I. BODNAR

Președinte :

P. L. IZANU

Rugăciune.

Imi plec din nou genunchii în fața ta Fecioară
Și implorându-Ți mila și harul Tău ceresc :
Rămâi, Te rog, de-apururi, sublima mea comoară
În sufletu-mi 'cercat de valul pământesc.

Orându-mi cărarea din negura deșartă,
Învață-mă să plâng cu fiul rătăcit,
Din haosul uitării Tu pașii mi-i îndreaptă
Spre limanul care Tu-l crezi mai fericit.

Din umbrele mâhnirii credința mea Te cată,
Tu crin imaculat cu zâmbet îngeresc,
Ascultă-mă atunci Divină Adorată,
Ce radiezi lumina spre neamul omenesc !

Fă-mi inima avidă de setea fericirii,
Ajută neputinții mele în durere,
Dă sufletului meu tăria sacră a iubirii
Și 'nvață-mă, Te rog, să sufer în tăcere !

SABINA.

Calendar săptămânal.

18—24 Noembrie 1934.

- 18. Dumineca IX-a după Înălț. sf. Cruci
Ap. Efez. 2, 14. Ev. Luca 12, 16 M. Platon
- 19. Luni Prof. Avdie
- 20. Marți Grigore Dec. † 447
- 21. Mercuri Intr. în biserică Ap. Evr. 9, 1
Ev. Luca 10, 38.
- 22. Joi Ap. Filimon
- 23. Vineri Ep. Amfilochie † 394
- 24. Sâmbătă Papa Clemente.

Postul Crăciunului ține 40 zile.

Incepe dela 15 Noemvrie și ține până
în 24 Decemvrie noaptea la ora 12.

„Încă nu se știe, ce iarnă vom avea.
Aceasta atârnă dela veșnica hotărîre a
Provedinței dumnezești. Tot așa, nu se
știe ce soarte vei avea în veșnicie. Aceasta
atârnă dela hotărîrea, care o va lua Dom-
nul la judecata ta.

Iar aceasta judecată atârnă dela
purtarea și faptele tale.

Cum va suna sentința Domnului?
Ce va hotări asupra ta? Fi-vei fericit în
veci ori vei arde în veci? Fi-va locuința
ta cerul cel frumos ori iadul cel întune-
cos? . . . gata ești acum să stai înaintea
Domnului? Gătește-te, până nu e târziu !

(Calend. Bun. Creștin. Bixad.)

